

دفاع تمام‌قد از افزایش سن بازنشستگی

مدیرکل تأمین اجتماعی استان در گفت‌وگو با شهرآرا از آسیب‌های افزایش شمار بازنشستگان می‌گوید

عبدلحمید حسن‌زاده، شهردار

حق بیمه گرفتن و حالا باید خدمات بدهم. حق بیمه گرفتنم که خدمات ارائه کنیم؛ مثلاً غرامت بارداری، غرامت دستمزد، بیمه بیکاری، مستمری و کارآفادگی. این‌ها وظایف ماست.

از دولت هم طلبکار هستید؟
این ماجرا هم کشوری است، نه استانی. ما همیشه از دولت‌ها طلبکار بوده‌ایم. این مبالغ ناشی از انباشتگی بدهی دولت‌هاست. با وجودی که ۱۰۶ هزار میلیارد تومان طلب ما با واگذاری پالایشگاه شازند تسویه شد و کمک بسیاری به تسویه بدهی‌های ما کرد، اما همچنان منتظر وصول دیگر طلب‌ها برای ارائه خدمات بهتر به مخاطبان هستیم.

درباره صندوق‌های بازنشستگی و ماجراهایشان و پول‌هایی که از دست رفت چطور؟

آن‌ها زیرمجموعه ما نیستند. صندوق‌های بازنشستگی جدا هستند. تأمین اجتماعی، فرهنگیان و هر کدام جدای از هم مدیریت‌های مختلف هم دارند و من اطلاع‌ای جزئیات وضعیت آن‌ها ندارم.

منابعی برای سرمایه‌گذاری در استان داریم؟
سرمایه‌گذاری‌ها هم مرکزی و کشوری است و شرکت شستا مستقل عمل می‌کند. تصمیم‌گیری و اجرای سرمایه‌گذاری‌ها را راسا توسط شستا صورت می‌پذیرد.

جاماندگان از بیمه‌های تأمین اجتماعی کدام گروه‌ها و دسته‌ها هستند؟
همه می‌توانند بیمه شوند. با استفاده از پوشش‌های بیمه‌ای متنوع سازمان، امکان بیمه شدن برای همه وجود دارد. هر جا کارگاهی را شناسایی کنیم، کارگران آن را بیمه می‌کنیم. منظور از اینکه بخشی از جامعه زیرپوشش بیمه ما هستند این است که بخش زیاد دیگری هم از پوشش بیمه‌های دیگر همچون نیروهای مسلح، کارمندی، صندوق بازنشستگی کشوری و... برخوردارند.

برای افزایش سطح پوشش بیمه اقشار طرح دارید؟
بله، طرح‌هایی مثل بیمه بانوان، بیمه دانشجویان، بیمه ورزشکاران، بیمه حرف و مشاغل آزاد، بیمه‌های اختیاری و...

برای افزایش سطح پوشش بیمه اقشار طرح دارید؟
بله، طرح‌هایی مثل بیمه بانوان، بیمه دانشجویان، بیمه ورزشکاران، بیمه حرف و مشاغل آزاد، بیمه‌های اختیاری و...

باتوجه به اینکه بیشترین منبع مالی سازمان تأمین اجتماعی از محل حق بیمه‌های دریافتی است، چه انتظاراتی از مخاطبان به ویژه کارفرمایان دارید؟

دقیقا به همین دلیل که بیشترین منبع درآمدی ما همین حق بیمه است، توقع داریم این حق بیمه‌ها را هم کامل و هم به موقع پرداخت کنند که در غیر این صورت باعث می‌شود هم درآمد سازمان کمتر باشد، هم در تأمین هزینه‌ها به چالش بخوریم؛ زیرا سازمان براساس حق بیمه دریافتی خدمات می‌دهد و به این ترتیب بیمه شده متضرر می‌شود. پرداخت به موقع حق بیمه هم مهم است. برخی افراد پرداخت حق بیمه را به روزهای آخر ماه موکول می‌کنند که دچار مشکلات سیستم اینترنتی و سامانه می‌شوند.

بسیاری از کارگران برای گرفتن حق و حقوق خود قصد شکایت از کارفرما دارند، اما نگران امنیت شغلی و اخراج هستند.

اعتراضات و مشکلات حوزه حقوق دستمزد در حیطه وظایف اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی است.

زیرپوشش کشور بیش از ۴۵ درصد است و ما هم ۴۷ درصد هستیم که یکی دو درصد با میانگین کشوری اختلاف داریم. تعداد افراد زیرپوشش ما در حقیقت باید ۱۰۰ درصد جامعه‌ای باشد که می‌تواند تحت پوشش قرار گیرد و این یعنی بیمه همگانی.

گله و شکایات همیشگی نشان می‌دهد که بیمه‌شدگان از وضع موجود سازمان بیمه‌گر خود راضی نیستند و انتظار دارند در قبال حق بیمه‌ای که پرداخت می‌کنند، از خدمات بهتری برخوردار شوند. خودتان از اعتراضات و شکایات خبر دارید؟ بیشتر در کدام حوزه‌ها هستند؟

اگر بخش خبری ۲۰:۳۰ را چند وقت پیش دیده باشید، حتما شنیده‌اید که رئیس دیوان عدالت اداری اعلام کرد سازمان تأمین اجتماعی در رأس شکایات همه سازمان‌هاست. دلایلش را هم البته خودشان گفتند به خاطر تعداد مراجعان و ذی‌نفعانش است که از همه ارگان‌ها بیشتر است. اصلاح عناوین شغلی بیشترین عنوان شکایت بوده است. شاید سازمانی ۱۰۰ هزار نفر مخاطب داشته باشد، آن وقت ۱۰ هزار نفر شاکی برایش خیلی است، درحالی‌که اگر یک میلیون نفر هم شاکی باشند، خیلی بیشتر از سازمان‌های دیگر دیده می‌شود.

و چطور به این اعتراضات پاسخ می‌دهید؟ با چه میزان سرعتی؟
سامانه ۱۴۲۰ و سامانه CRM (سامانه ارتباطات مردمی سازمان تأمین اجتماعی) سامانه شکایات ماست. درعین حال شهروندان می‌توانند به صورت حضوری به واحد ارتباطات مردمی هر شعبه هم مراجعه و موضوع را پیگیری کنند.

بیشترین اعتراض‌ها همان ناآگاهی از مراحل است؟
یکی از ایرادات رایج همین است. اصلا تا به حال رفته‌اید قانون چک را مطالعه کنید و ببینید چه نکاتی دارد که هنگام چک گرفتن، عواقب و اثرات آن را بدانید؟! من توصیه می‌کنم هر فردی که قرار است مغازه‌ای راه بندازد، قوانین تأمین اجتماعی و دارایی را مطالعه کند. یکی از مواردی که پایه گذاشتیم بحث آموزش ذی‌نفعان و کارفرمایان است. اگر قوانین را بلد باشید، دچار گرفتاری‌های آن نخواهید شد. گرفتاری ناشی از ناآگاهی است.

در حوزه شما بیشترین نگرانی از این است که مردم بدانند بالاخره می‌توانند بازنشسته شوند یا خیر؟

جای نگرانی وجود ندارد؛ چون در سازمان ما می‌توانند نوع شغل، ماه و روز سابقه خود را روی سایت ببینند. سایت خدمات غیرحضوری سازمان با عنوان es.tamin.ir امکاناتی دارد که کاربران می‌توانند سابقه و همه ویژگی‌های خدمتی خود را مشاهده کنند که دغدغه‌هایشان برطرف شود.

برداشت دولت‌ها این بوده است که آنچه در قالب خدمات بیمه تأمین اجتماعی به مردم ارائه می‌دهند، مرحمتشان به آن‌هاست. درباره این دیدگاه چه نظری دارید؟

تأمین اجتماعی یک ارگان عمومی غیردولتی است که به صورت هیئت امنایی و هیئت مدیره‌ای اداره می‌شود. ما حق بیمه گرفتیم و باید خدمات بدهیم. چنین نگاهی در من مدیر وجود ندارد. من یک زمان

البته که خدمت‌ان در مراکز درمانی خودمان صفر تا صد رایگان است. یعنی دفترچه بیمه کارایی دارد.

آنجا که نوبت گرفتن این قدر سخت است و بی‌چ و خم دارد که اغلب شهروندان از خیرش می‌گذرند.

این مورد در حوزه اختیار مدیریت درمان استان است.

ماجرای داروهایی که شامل بیمه نمی‌شود چه؟

آن هم در اختیار من نیست و در حوزه مدیریت درمان است.

چند دسته یا گروه خدمتی حوزه‌های زیرمجموعه شما در تأمین اجتماعی‌اند و کدام حوزه چالش بیشتری دارد؟

جامعه کارفرمایی که اکنون به ۹۵ هزار کارگاه در استان رسیده است. جامعه کارگری و بیمه‌شدگان که شامل بسیاری از گروه‌ها همچون قالی‌بافان، زنبورداران، کارگران ساختمانی، زنان خانه‌دار، دانشجویان، بیمه اختیاری و موارد دیگر هستند. خانواده بازنشستگان ما نیز حدود ۵۰۰ هزار نفر هستند. به همراه افراد تبعی. همچنین بیمه‌شدگان دوایر دولتی نیز هستند که قوانین خاص خودشان را دارند که اگر جمعیت استان ۶ میلیون و ۸۷۰ هزار نفر برمیانی آخرین سرشماری حساب کنید، در مجموع ۳ میلیون و ۱۴۸ هزار ۵۶۱ نفر زیرپوشش ما هستند. این آمار هر روز تغییر می‌کند و رقم هزینه‌های ما در استان ۲ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان است.

وضعیت استان ما نسبت به کشور در حوزه افراد زیرپوشش یا هزینه‌ها چطور است؟
تقریبا شرایط استان همانند شرایط میانگین کشوری است. ضریب استان ۴،۲ است؛ ضریب کشور هم همین حدود است. ضریب

واقعاً داشتن دفترچه بیمه یک نعمت است.» حرفی که قدیمی‌ها به آن معتقد بودند. در شرایطی که بخش زیادی از داروها زیرپوشش بیمه نیستند یا اصلا بیمه تأمین اجتماعی بدون بیمه تکمیلی سودی ندارد، باز هم توصیه می‌کنید مردم بیمه شوند؟

بله. ما هنوز هم توصیه می‌کنیم به بیمه شدن.

اگر قانون تصویب شود، خودتان در چه سنی بازنشسته می‌شوید؟

از نظر علم و محاسبات بیمه‌ای صددردص، البته اگر ما در سالیان قبل قوانین را درست تصویب و اجرا می‌کردیم، امروز نیازی به این قانون نبود. حرف من این است. الان هم می‌گویم مسئله مشاغل سخت و زیان‌آور، سازمان را به شدت درگیر کرده است. اکنون ۲۲ درصد بازنشسته‌های سازمان جزو مشاغل سخت و زیان‌آور هستند که ۱۰ سال زودتر بازنشسته می‌شوند. اما با قانون مشاغل سخت خلی زود بازنشسته می‌شود و او را زودست می‌دهیم. یعنی هم کارفرما تخصص رازود از دست می‌دهد، هم بازنشسته می‌شود. یعنی هم کارفرما نیروی متخصص را زود از دست می‌دهد، هم سازمان بیمه‌گر، باید ۱۰ سال زودتر حقوق بازنشستگی را بپردازد. این به معنی هزینه دوبرابری است

نامش را همه شنیده‌اند. برای عده‌ای امید به زندگی و آب باریکه‌ای برای دوران بازنشستگی است و برخی دیگر عطایش را به لقایش بخشیده‌اند؛ نه حق بیمه می‌دهند، نه امتیازی می‌خواهند؛ هر چه به‌خاطر دارند، در درسر و مشکلات بوده است. تأمین اجتماعی در جایگاه یک سازمان بیمه‌گر عمومی غیردولتی، عهده‌دار پوشش بیمه اجباری و اختیاری بخش زیادی از افراد این شهر و همه کشور است؛ جامعه زیرپوشش ده‌ها میلیونی دارد و معلوم است که با این حجم، دردسرها بیش هم میلیونی است؛ به اندازه‌ای که طبق آخرین اعلام دیوان عدالت اداری کشور، شکایت از سازمان تأمین اجتماعی در رأس شکایت‌هاست، آن هم به‌خاطر حجم نیروها و گستره خدماتش. این روزها علاوه بر دغدغه‌های دیگر، نگرانی از افزایش سن بازنشستگی و محاسباتش یکی از بیشترین سوالات و شاید بتوان گفت بدگمانی‌ها درباره عملکرد این سازمان به حساب می‌آید. ابهامات و سوالات فراوان این حوزه بهانه‌ای بود که مهدی شفیعی را که از ۹ ماه پیش روی صندلی اداره کل سازمان تأمین اجتماعی استان نشسته است، پای میز گفت‌وگو بنشانیم و از چند و چون کارشان جویا شویم. فرصت اندک، مجال سخن گفتن از بسیاری حوزه‌ها را نداد و شاید به فرصت دیگری برای ادامه گفت‌وگو نیاز باشد.

از خدمات غیرحضوری سازمان بگویید؛ برنامه‌ای که انگار خیلی وقت هم از اجرایش نمی‌گذرد و جوان است.

مردم شاید هنوز خیلی از آن مطلع نباشند، اما در عرصه خدمات تأمین اجتماعی دو تحول بزرگ داشتیم: یکی حذف دفترچه بیمه و راه‌اندازی نسخه الکترونیکی که هزینه‌های زیادی را به ما تحمیل کرد و دیگری اجرای خدمات غیرحضوری که از ده‌ها میلیون مراجعه به سازمان پیشگیری می‌کند. این طرح تقریبا اجرا شد. اما برخی از چالش‌ها که در ارتباط با سامانه‌های سازمان‌ها و ارگان‌های دیگر است، هنوز به‌طور کامل برطرف نشده و در حال پیگیری است. پیش از آن مراجعه‌های زیاد و صف‌های طولانی داشتیم که دوران کرونا فرصت خوبی برای این تغییر شد. اکنون تعداد مراجعه‌های حضوری سازمان به شدت کاهش پیدا کرده است. نرم افزار «تأمین من» هم درگزارش راه‌اندازی شده است که خدمات غیرحضوری به راحتی با آن انجام می‌شود. با همین برنامه‌ها بار سال در شعب استان ۵۲۰ هزار نفر مراجعه کمتر داشتیم. تا شهریور امسال هم حدود ۲۳۰ هزار نفر کاهش مراجعه داشتیم. ما با لحاظ انواع خدمات، بیش از صد خدمت غیرحضوری داریم که البته این آمار جدا از استعلامی‌هاست. این‌ها مواردی است که پشت آن یک عملیات اجرایی وجود دارد.

پس به هر حال عقیده شما این است که افزایش سن بازنشستگی به نفع سازمان است؟

از نظر علم و محاسبات بیمه‌ای صددردص، البته اگر ما در سالیان قبل قوانین را درست تصویب و اجرا می‌کردیم، امروز نیازی به این قانون نبود. حرف من این است. الان هم می‌گویم مسئله مشاغل سخت و زیان‌آور، سازمان را به شدت درگیر کرده است. اکنون ۲۲ درصد بازنشسته‌های سازمان جزو مشاغل سخت و زیان‌آور هستند که ۱۰ سال زودتر بازنشسته می‌شوند. نظر بسیاری از کارفرمایان این است که ما نیرویی متخصص تربیت می‌کنیم، اما با قانون مشاغل سخت خیلی زود بازنشسته می‌شود و او را زودست می‌دهیم. یعنی هم کارفرما تخصص رازود از دست می‌دهد، هم سازمان بیمه‌گر به جای آنکه ۱۰ سال دیگر حق بیمه دریافت کند، باید ۱۰ سال زودتر حقوق بازنشستگی را بپردازد. این به معنی هزینه دوبرابری است. یعنی کشور دو طرفه ضرر می‌کند؛ البته که ما قانون سخت و زیان‌آور بودن را رد نمی‌کنیم و بسیار خوب است، اما مثلاً برای یک معدنچی.

شما در حوزه خود چه کاری برای این اتصال و ارتباط کرده‌اید؟

یکی از مشکلات ما با کارفرمایان در بحث فهرست‌های نیروی متخصص است. کارفرما باید ۱۰ سال زودتر حقوق بازنشستگی را بپردازد. این به معنی هزینه دوبرابری است

اگر قانون تصویب شود، خودتان در چه سنی بازنشسته می‌شوید؟

از نظر علم و محاسبات بیمه‌ای صددردص، البته اگر ما در سالیان قبل قوانین را درست تصویب و اجرا می‌کردیم، امروز نیازی به این قانون نبود. حرف من این است. الان هم می‌گویم مسئله مشاغل سخت و زیان‌آور، سازمان را به شدت درگیر کرده است. اکنون ۲۲ درصد بازنشسته‌های سازمان جزو مشاغل سخت و زیان‌آور هستند که ۱۰ سال زودتر بازنشسته می‌شوند. اما با قانون مشاغل سخت خیلی زود بازنشسته می‌شود و او را زودست می‌دهیم. یعنی هم کارفرما تخصص رازود از دست می‌دهد، هم سازمان بیمه‌گر به جای آنکه ۱۰ سال دیگر حق بیمه دریافت کند، باید ۱۰ سال زودتر حقوق بازنشستگی را بپردازد. این به معنی هزینه دوبرابری است

اگر قانون تصویب شود، خودتان در چه سنی بازنشسته می‌شوید؟
از نظر علم و محاسبات بیمه‌ای صددردص، البته اگر ما در سالیان قبل قوانین را درست تصویب و اجرا می‌کردیم، امروز نیازی به این قانون نبود. حرف من این است. الان هم می‌گویم مسئله مشاغل سخت و زیان‌آور، سازمان را به شدت درگیر کرده است. اکنون ۲۲ درصد بازنشسته‌های سازمان جزو مشاغل سخت و زیان‌آور هستند که ۱۰ سال زودتر بازنشسته می‌شوند. اما با قانون مشاغل سخت خیلی زود بازنشسته می‌شود و او را زودست می‌دهیم. یعنی هم کارفرما تخصص رازود از دست می‌دهد، هم سازمان بیمه‌گر به جای آنکه ۱۰ سال دیگر حق بیمه دریافت کند، باید ۱۰ سال زودتر حقوق بازنشستگی را بپردازد. این به معنی هزینه دوبرابری است

اگر قانون تصویب شود، خودتان در چه سنی بازنشسته می‌شوید؟
از نظر علم و محاسبات بیمه‌ای صددردص، البته اگر ما در سالیان قبل قوانین را درست تصویب و اجرا می‌کردیم، امروز نیازی به این قانون نبود. حرف من این است. الان هم می‌گویم مسئله مشاغل سخت و زیان‌آور، سازمان را به شدت درگیر کرده است. اکنون ۲۲ درصد بازنشسته‌های سازمان جزو مشاغل سخت و زیان‌آور هستند که ۱۰ سال زودتر بازنشسته می‌شوند. اما با قانون مشاغل سخت خیلی زود بازنشسته می‌شود و او را زودست می‌دهیم. یعنی هم کارفرما تخصص رازود از دست می‌دهد، هم سازمان بیمه‌گر به جای آنکه ۱۰ سال دیگر حق بیمه دریافت کند، باید ۱۰ سال زودتر حقوق بازنشستگی را بپردازد. این به معنی هزینه دوبرابری است

اگر قانون تصویب شود، خودتان در چه سنی بازنشسته می‌شوید؟
از نظر علم و محاسبات بیمه‌ای صددردص، البته اگر ما در سالیان قبل قوانین را درست تصویب و اجرا می‌کردیم، امروز نیازی به این قانون نبود. حرف من این است. الان هم می‌گویم مسئله مشاغل سخت و زیان‌آور، سازمان را به شدت درگیر کرده است. اکنون ۲۲ درصد بازنشسته‌های سازمان جزو مشاغل سخت و زیان‌آور هستند که ۱۰ سال زودتر بازنشسته می‌شوند. اما با قانون مشاغل سخت خیلی زود بازنشسته می‌شود و او را زودست می‌دهیم. یعنی هم کارفرما تخصص رازود از دست می‌دهد، هم سازمان بیمه‌گر به جای آنکه ۱۰ سال دیگر حق بیمه دریافت کند، باید ۱۰ سال زودتر حقوق بازنشستگی را بپردازد. این به معنی هزینه دوبرابری است

تأمین اجتماعی یک سازمان بزرگ و مرتبط با مردم (از بیمه شده گرفته تا کارفرما، کارکنان و گروه‌های ذی‌نفع دیگر) است و یکی از مراکز پرچالش و پیرایهام آنان از نظر نحوه عملکرد هم محسوب می‌شود. چرا سؤال دارند و ابهام؟

۵۰ درصد جمعیت کشور تحت تأثیر تصمیمات سازمان است. شما اگر همین حالا وارد سایت سازمان شوید، همه موارد با توضیح وجود دارد؛ قوانین به روز و همه بخش‌نامه‌ها، کافی است سایت را مشاهده کنید. از نظر آسیب‌شناسی، تأمین اجتماعی یک سازمان بزرگ است با کالی دستورالعمل و ضابطه. دستورالعمل‌ها، نامه‌ها و بخش‌نامه‌های بسیار زیادی دارد. مخاطب سازمان ممکن است در پنج سال یا ۱۰ سال یک بار به سراغ سازمان بیاید، آن هم برای موردی که مجبور است، مثل حادثه ناشی از کار یا چیزی شبیه آن. دلیلی هم ندارد که فرد عادی همه این قوانین، دستورالعمل‌ها و ضابطه‌ها را بداند. به همین دلیل نیازی هم نبوده است که سازمان این قوانین را برای مردم تشریح یا جایی در شهر نصب کند. سازمان هم مقصر نیست. قوانین هست که تصویب می‌شود و کلی تبصره پشت آن وجود دارد. ما قانونی داریم که مربوط به سال ۵۴ است، اما بیش از صد قانون، دستورالعمل، ضابطه و رأی دیوان به آن اضافه شده. زیرا جامعه مخاطب ما بسیار گسترده است. از طرف دیگر بسیاری از قانون‌های دیگری که تصویب می‌شود هم به ما ربط پیدا می‌کند، مثل قانون جوانی جمعیت که برخی از بند‌هایش به تأمین اجتماعی ارتباط دارد.

یعنی هر قانونی که تصویب بشود، بلاخره بندی از آن سهم شماست؟

تقریبا ۴۵ میلیون نفر مخاطب در کشور رقم کمی نیست؛ چون تعداد قوانین وسیع است. برای مردم عادی ابهام می‌آورد. پس این همه ابهام دو دلیل دارد، یکی وسعت جامعه مخاطب و دیگری قوانین فراوان. این یک عیب نیست. این هویت این سیستم است و نمی‌شود از مخاطب توقع دیگری داشت. مردم ابهام دارند تا وقتی که به دانستن آن نیاز پیدا کنند. هنر سازمان این است که می‌گوید اگر نیازی نداری که هیچ، اما به محض اینکه نیاز پیدا کردی، من یک دستگاه ایجاد کرده‌ام که اطلاعات را در اختیار می‌گذارم. قانونی داریم به نام قانون شفاف‌سازی. دستورالعملی که چند روز پیش صادر شده در سایت سازمان موجود است و همه این‌ها قابلیت جست‌وجو کردن دارد.

یک بخش مهم از سوالات ما و اصلا دلیل حضورمان در اینجا سرورده‌های اخیر برای افزایش سن بازنشستگی است. تغییراتی که در سن بازنشستگی رخ داد، همه را نگران کرد. چالش‌های پیش روی شما چیست و آیا بخشی از آن را حل کردید؟
ببینید، مجلس آن را تصویب کرده، اما شورای نگهبان هنوز تأیید نکرده است و حتی احتمال رد شدن آن هم وجود دارد. باید قطعی پیدا کند. تا زمانی که دستورالعمل مربوط به قانون صادر و به استان‌ها ابلاغ نشود، هیچ نظری نمی‌توان ارائه کرد.

اگر سن بازنشستگی افزایش پیدا کند، شما، یعنی سازمان تأمین اجتماعی، خوشحال می‌شوید؟

بحث سازمان نیست. در جلسات هم گفتیم اگر نگاه ما ملی باشد، تصمیمات خوبی گرفته می‌شود. هرگاه ملی نگاه نکردیم و موضوعات را حزبی یا مقطعی دیدیم، آسیب دیدیم. اگر اکنون در صندوق‌های بازنشستگی و دیگر سازمان‌ها به مشکل خورده‌ایم، به این دلیل است که آینده نگری نکرده‌ایم. مسئله این نیست که من خوشحال باشم، یا نه.

به خاطر حقوق بازنشستگی که چندسال دیرتر پرداخت خواهد کرد، سازمان تأمین اجتماعی راضی به این افزایش سن نیست؟

حق بیمه و بازنشستگی باید پشتوانه‌ای داشته باشد. به دوستان بازنشسته گفتیم فرض کنید بگویید حقوق ۱۰ میلیون تومان اضافه کنید، سازمان هم قبول کند و انجام دهد، ولی این کار تا چندسال می‌تواند ادامه